

गोपनम्, गोपनम्, जुगोपिषणम्-जुगुपिषणम्, जोगुपनम्,
 १गोपित्वा-गुपित्वा, गोपयित्वा, जुगोपिषित्वा-जुगुपिषित्वा, जोगुपित्वा ;
 सङ्गुप्य, सङ्गोप्य, सञ्जुगोपिष्य-सञ्जुगुपिष्य, सञ्जोगुप्य ;
 गोपम् २, } गोपम् २, } जुगोपिषम् २-जुगुपिषम् २, }
 गोपित्वा २, } गोपयित्वा २, } जुगोपिषित्वा २-जुगुपिषित्वा २, }
 गुपित्वा २, } जोगुपम् २ ; }
 जोगुपित्वा २. }

(410) “गुप भाषार्थः” (X-चुरादि:-1772. अक. सेट्. उभ. आस्वदीयः ।)

“नौ गोपयति भाषा(सा)र्थे, निन्दायां से जुगुप्सते ।

गोपायेद् रक्षणे त्वाये, व्याकुलत्वे तु गुप्यति ॥”

(श्लो. 129) इति देवः । ‘भाषार्थः’ इति क्षीरस्वामी ।

गोपकः-पिका, गोपयिता-त्री, इत्यादीनि रूपाणि पूर्वलिखितदैवादिक-
 गुपधातोः (409) ण्यन्तस्येव ज्ञेयानि । ण्यन्तात् सनि तु—

जुगोपयिषकः-षिका,

जुगोपयिषिता-त्री,

जुगोपयिषन्-न्ती,

जुगोपयिषिष्यन्-न्ती-ती,

जुगोपयिषमाणः,

जुगोपयिषिष्यमाणः,

जुगोपयिट्-जुगोपयिषौ-जुगोपयिषः,

जुगोपयिषितम्-तः-तवान्,

जुगोपयिषुः,

(84-1) जुगोपयिषितव्यम्,

जुगोपयिषणीयम्,

जुगोपयिष्यम्,

ईषज्जुगोपयिषः-

दुर्जुगोपयिषः-सुजुगोपयिषः ;

जुगोपयिष्यमाणः ;

जुगोपयिषः ;

जुगोपयिषितुम् ;

जुगोपयिषा ;

जुगोपयिषणम् ;

जुगोपयिषित्वा ;

प्रजुगोपयिष्य ;

जुगोपयिषम् २ ; }

जुगोपयिषित्वा २. }

इति रूपाणि, इति विशेषः ॥

1. ‘रलो व्युपधाद्वलादेः संश्च’ (1-2-26) इति क्त्वायाः वैकल्पिकं क्त्त्वम् । तेन रूपद्वयम् ।